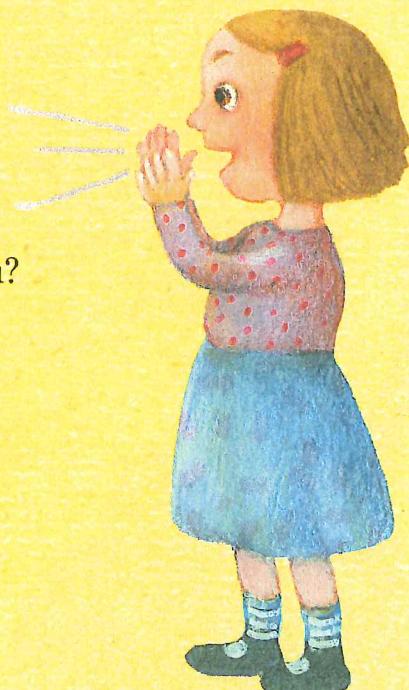
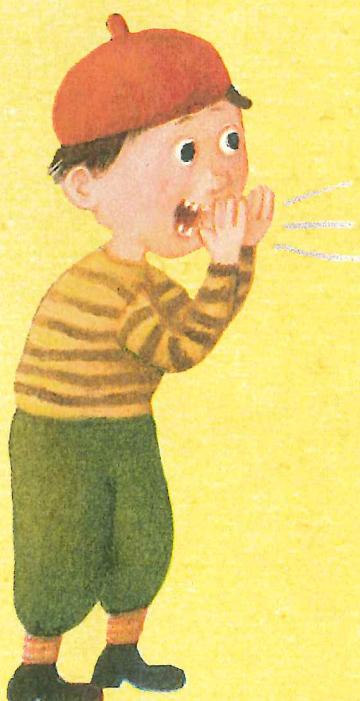

HRA NA OZVĚNU

*Umíte mluvit s ozvěnou?
To je jednoduché – ozvěna jen opakuje konec věty.
Víte, co vám odpoví?*

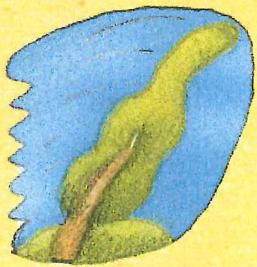
Co má na koukání naše kočka? Očka.
Kdo se pase u jetele?
Kdy jsme lezli po jabloni?
Co v zimě klouže?
Koho jsme viděli cupitat pěšky?
Co teče kolem Javoříčka?
Kdo se bojí lovce?
Co si natočíme z vodovodu?
O co jsem zakopl v sobotu?
Co dělá slunce v září?
Kdo vidí daleko široko?
Co má každý indiánský kluk?
Kdo nám dupe na balkoně?
Co je v mlází vidět z kolouška?
Co jsem ulovil na paštiku?
Kdo sežral pampelišky?
Kam jsem se kousl při mlsání dortu?
Co jsem ztratil cestou na Jihlavu?
Co se třptytí v poli prosa?
Co jsem si rozlil po rukávu?
Kdo se obejde bez kapes?
Komu dáme pomeranče?
Čí jsou tyhle podkolenky?
Komu přišel dopis z Volyně?
Co je těžší než palačinky?
Co nám zbylo z jitrnic?
Co se nedá dělat z břízky?
Kolik se nás vrací zpět?

HÁDEJ, HÁDEJ, HADACÍ

Sestra černá, bratr bílý –
každý vládne světu chvíli. (Den a noc)

Cupy dupy u chalupy,
kapy kapy na okapy,
na zahradě šeptá: Pššššt! (Déšť)

Stojí, stojí židle v lese,
nikdo si ji neodnese. (Pařez)

Běží, běží ovečky
za daleké kopečky.
Modrou loukou uhání
nad lesem a nad strání. (Mraky)

Čtyři kola a pář očí,
pátým kolem člověk točí. (Auto)

Sedla si rodinka do mechů k oddechu,
vzali si klobouky, vyběhli do louky,
odnesli je hoši v koší. (Houby)

Když měsíc na nebi utíkal do dálky,
rozspal do trávy skleněné korálky.
(Krúpěje rosý)

Ani dveře nezabrání,
aby vešla bez pozvání.
Vplízí se k nám do domu,
neublízí nikomu. (Tma)

Prochází se v doubravě,
nosí věšák na hlavě. (Jelen)

